

[Førmanden.]

bytte af besøget forskellige steder på Sjælland, Lolland-Falster og Fyn.

(Medlemmerne påhørte stående formandens velkomstord.)

Af *Inge Fischer Møller* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren foranledige og skaffe den bevillingsmæssige baggrund for, at den af arbejdstilsynet fastsatte grænse for tilladelig støj på arbejdspladserne på 90 db sænkes til 70 db, således at det sikres, at ingen arbejder vil få sin hørelse ødelagt på grund af arbejdsforholdene?“

(Spm. nr. 38).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge forureningsrådets rapport nr. 2 om industristøj, udarbejdet af landets støj- og høreekspertes, vil den nuværende støjgrænse på 90 db medføre, at en stor del af arbejderne vil blive støjskadede på deres arbejdsplads. Efter 10 års arbejde på en virksomhed med 90 db vil således 10 pct. af arbejderne være tunghøre.

Fra et sundhedsmæssigt synspunkt er denne grænse helt uacceptabel.

En af landets førende høreekspertes, overlæge, dr. med. H. W. Ewertsen, statens hørecentral, København, har således også efter bryggerirapportens fremkomst udtalt, at han mener, at den officielle støjgrænse på 90 db burde sættes ned til 70—75 db.

Det burde være et minimumskrav at lægge støjgrænsen, så ingen arbejder blev støjskadede af sit arbejde.

Inge Fischer Møller: Til min skriftlige begrundelse vil jeg gerne føje følgende:

Den manglende støjsikring på arbejdspladserne skyldes ikke mangel på viden. Jeg kan således henvise til en betænkning fra Dansk Ingeniørforenings arbejdsudvalg fra 1967, hvor der står: „Den akustiske forskning befinder sig på et sådant stade, at der stort set hersker klarhed med hensyn til de principielle tekniske metoder, som kan finde anvendelse i forbindelse med en begrænsning af støjulemper. Der findes en righoldig litteratur om emnet, omfattende ikke blot teoretiske afhandlinger, men også mange praktiske anvisninger på udførelsen af støjdæmpende foranstaltninger.“

En anden årsag til den manglende støjsik-

ring er, at støjsikring koster penge. Det er penge, arbejdsgiveren skal betale, idet han efter arbejderbeskyttelseslovens § 5 har pligt til at sørge for, at arbejderens tilbørligt værnes mod ulykkestilfælde og sundhedsskadelige påvirkninger. Her er der altså tale om prioritering mellem arbejderens helbred og arbejdsgiverens overskud, som nu skulle være yderligere sikret ved Danmarks tilslutning til fællesmarkedet, og der kan jo ikke være tvivl om, hvordan man skal prioritere her mellem arbejderens helbred eller arbejdsgiverens overskud.

Der er god grund til at støtte arbejdsministerens forslag om flere midler og mere mandskab til arbejdstilsynet. Carlsbergsagen har dog vist, at dette alene ikke er tilstrækkeligt. I sommeren 1971 var der på Carlsberg besøg af fabrikinspektør, arbejds-læge, statens institut for arbejds-hygijne og specialinspektøren i støj. Alle fastslog, at støjen var sundhedsfarlig. I det forløbne år har arbejdstilsynet ifølge fabrikinspektør Inger Wilfred Jensen aflagt i alt 85 besøg på Carlsberg, men endnu et år efter, i sommeren 1972, havde man ikke fra arbejdstilsynets side kunnet gennemtvinge, at der fra ledelsens side blev gjort noget effektivt ved støjen, som det også er påvist i bryggerirapporten. Bl.a. Carlsbergsagen har vist, at det, der savnes, er en lov, som gør det muligt for arbejdstilsynet at sætte magt bag sine afgørelser.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det er rigtigt, som fru Inge Fischer Møller siger, at støjbekæmpelsen kan koste penge. Det mener jeg nu ikke kan være afgørende, når talen er om at sikre arbejdernes sundhed og velfærd; det må under alle omstændigheder komme i første række.

Det, spørgsmålet direkte drejer sig om, er de tilladelige støjgrænser. Må jeg først om den anførte grænse på 90 db for tilladelig støj oplyse, at denne grænse er internationalt accepteret, at der ikke er noget andet land er fastsat nogen lavere grænse, og at der mig bekendt heller ikke er forslag om at nedsætte denne grænse på de 90 db. Men jeg vil gerne føje til, at jeg er helt opmærksom på, at dette såkaldte tilladelige støjniveau ikke er tilfredsstillende, og jeg er indstillet på at tage spørgsmålet om en nedsættelse af grænsen op over for arbejdstilsynet.